

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 2
din 12.01.2011**

Dosar nr.: 191/2010

Petiția nr.: 3871/14.05.2010

Petent: T. D.

Reclamat: Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii

Obiect: excluderea categoriei magistraților asistenți din corpul magistraților care pot fi admiși în magistratură fără concurs, prin modificările aduse Legii nr. 303/2004 privind Statutul magistraților prin O.U.G. nr. 100/2007.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.1.1. T. D., cu domiciliul în București,

1.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

1.2.1. Ministerul Justiției, cu sediul în București, str. Apolodor, nr. 17, sector 5

1.2.2. Consiliul Superior al Magistraturii, cu sediul în București, str. Calea Plevnei nr. 141B, sector 6

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Sesizarea petentei vizează excluderea categoriei magistraților asistenți din rândul magistraților care pot fi admiși în magistratură fără concurs. Petenta consideră că prin modificările aduse Legii nr. 303/2004 privind Statutul magistraților prin O.U.G. nr. 100/2007, magistrații asistenți au fost excluși din magistratură, având în vedere că înaintea modificării magistrații asistenți făceau parte din corpul magistraților.

III. Procedura de citare

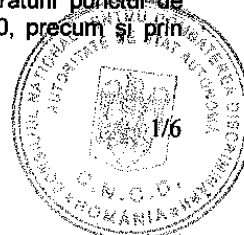
3.1. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată, Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 4248/26.05.2010 Colegiul director a ridicat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului. Petenta și-a expus punctul de vedere cu privire la excepția de necompetență prin adresa nr. 5138/25.06.2010.

3.3. Petenta a fost citată pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 20.07.2010, prin adresa nr. 5201/29.06.2010. Petenta a fost absentă la audiere.

3.4. Colegiul Director a solicitat Ministerului Justiției punctul de vedere cu privire la obiectul petiției prin adresa nr. 5915/21.07.2010. Ministerul Justiției a depus punctul de vedere prin adresa nr. 6707/24.08.2010.

3.4. Colegiul Director a solicitat Consiliului Superior al Magistraturii punctul de vedere cu privire la obiectul petiției prin adresa nr. 5913/21.07.2010, precum și prin

adresa nr. 7868/05.10.2010. Consiliul Superior al Magistraturii a depus punctul de vedere prin adresa nr. 8043/11.10.2010.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentei

4.1.1. Petenta arată că este magistrat asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție. Petenta a constatat că prin modificările aduse Legii nr. 303/2004 privind Statutul magistraților prin O.U.G. nr. 100/2007, magistrații asistenți pot fi numiți în magistratură numai pe bază de concurs. Astfel, dacă în prima formă a Legii nr. 303/2004 la art. 2 se prevedea expres faptul că judecătorii, procurorii și magistrații asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție au calitatea de magistrați și fac parte din corpul magistraților, prin modificările sale succesive, în final prin O.U.G. nr. 100/2007 s-a prevăzut expres, prin dispoziția art. 33 alin. 1 teza finală, că magistrații asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție pot fi numiți în magistratură, pe bază de concurs.

4.1.2. Petenta consideră că prin modificările aduse Legii nr. 303/2004 privind Statutul magistraților prin O.U.G. nr. 100/2007, magistrații asistenți au fost excluși din magistratura, având în vedere că înaintea modificării magistrații asistenți făceau parte din corpul magistraților.

4.1.3. Petenta menționează că la acest moment există o situație de diferențiere, având în vedere că CSM menține o discriminare directă între situația sa, respingând cererea de recunoaștere a gradului de judecător și situația unei colege magistrat asistent, căreia i s-a recunoscut gradul de judecător de Curte de Apel, prin punerea în aplicare a deciziei nr. 1511/2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

4.1.4. Prin adresa nr. 5138/25.06.2010 petenta solicită respingerea excepției de necompetență materială a CNCD, arătând că prin cererea adresată Consiliului nu a solicitat anularea ori refuzul de aplicare a normei invocate pe considerentul că este discriminatorie și apoi înlocuirea cu norme create pe cale judiciară. Aceasta menționează că a sesizat CNCD pornind de la sensul existenței acestei autorități, de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, autoritate care este responsabilă și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative care contravin principiului nediscriminării. Petenta consideră că rolul CNCD poate fi rezumat, așa cum a arătat Curtea Constituțională prin decizia nr. 997/2008, la posibilitatea de a constata existența unei discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru modificarea respectivelor texte de lege.

4.2. Punctul de vedere al Ministerului Justiției

4.2.1. Prin memoriul formulat, petenta învederează, în esență, că prin modificările succesive aduse Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, categoria magistraților asistenți a fost exclusă din corpul magistraților, deoarece prin modificările aduse actului normativ anterior amintit prin prevederile Ordonanței de Urgență nr. 100/2007, magistrații asistenți nu mai pot fi numiți în funcții de judecător sau procuror, fără concurs.

4.2.2. Într-adevăr, potrivit prevederilor actuale ale art. 33 alin. 1 din Legea nr. 303/2004: "(1) Pot fi numiți în magistratură, pe bază de concurs, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2), foștii judecători și procurori care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), avocații, notarii, asistenții judiciari, consilierii juridici, personalul de probațiune cu studii superioare juridice, ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice, grefierii cu studii superioare juridice, persoanele care au îndeplinit funcții de specialitate

juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, din Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române și Institutul Român pentru Drepturile Omului, cadrele didactice din învățământul juridic superior acreditat, precum și magistrații-asistenți de la înalta Curte de Casație și Justiție, cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani"

4.2.3. Așadar, în prezent singura modalitate de admitere în magistratură, chiar și pentru judecătorii și procurorii care au părăsit sistemul din motive neimputabile, indiferent de vechimea acumulată în aceste funcții anterior, este cea a concursului.

4.2.4. Pe de altă parte, astfel cum a reținut și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 820 din 3 iulie 2008, reglementarea prin lege în diverse materii, în cazul de față în materia accesului în magistratură, depășește cadrul legal reglementat prin Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 și constituie o problemă de conformitate sau neconformitate a acelor dispoziții legale cu prevederile constituționale, problematică dată în competența Curții Constituționale.

4.2.5. Așa cum lesne se poate observa, art.2 alin.(3) din ordonanță caracterizează ca discriminatorii, între altele, prevederile care dezavantajează anumite persoane, față de alte persoane, fără să facă vreo distincție cu privire la natura juridică a acestor prevederi, ceea ce poate fi înțeles că se referă și la acte normative cu putere de lege, cum sunt cele adoptate de Parlament și ordonanțele Guvernului, emise în virtutea delegării legislative prevăzute de art.115 din Constituție. Luând în considerare și dispozițiile art.27 alin.(1) din ordonanță, prin care se instituie dreptul persoanei care se consideră discriminată de a cere instanței de judecată, între altele, restabilirea situației anterioare și anularea situației create prin discriminare deci și a prevederilor cu caracter discriminatoriu, instanța de judecată poate să înțeleagă - ceea ce s-a și petrecut în cauzele analizate - că are competența să anuleze o dispoziție legală pe care o consideră discriminatorie și, pentru a restabili situația de echilibru între subiectele de drept, să instituie ea însăși o normă juridică nediscriminatorie sau să aplice dispoziții prevăzute în acte normative aplicabile altor subiecte de drept, în raport cu care persoana care s-a adresat instanței se consideră discriminată." - Decizia nr. 820 din 3 iulie 2008.

4.2.6. În raport de cele anterior expuse, apreciem că prin obiectul său, petiția excedează cadrului legal creat prin Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

4.3. Punctul de vedere al Consiliului Superior al Magistraturii

4.3.1. Văzând cererea petentei, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a opinat în sensul că modificarea legislativă intervenită în cursul anului 2007 a art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările, este o problemă de opțiune a legiuitorului în privința modalității de recrutare în magistratură a persoanelor care au îndeplinit funcții juridice timp de cel puțin 5 ani, iar excluderea sau introducerea de noi categorii profesionale în enumerarea legală care cuprinde categoriile profesionale cărora le este recunoscut dreptul de a participa la admiterea în magistratură, în anumite condiții, constituie o reflectare a politicii de cadre a legiuitorului în privința magistraților. Această politică a suferit modificări repetate de-a lungul timpului, funcție de nevoile sistemului judiciar raportate la volumul de activitate al instanțelor și parchetelor și la numărul magistraților care au intrat și au ieșit din sistem.

4.3.2. În ceea ce privește posibila discriminare a magistraților-asistenți în raport cu magistrații, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a arătat că aceștia nu au fost discriminați în raport cu alte categorii profesionale cu studii juridice superioare având vocație la admiterea în magistratură, în anumite condiții, și că, dimpotrivă, ar exista o

reală discriminare între magistrații-asistenți și aceștia din urmă în cazul în care cei dintâi ar fi admiși în magistratură cu scutire de examen. De altfel, în aceeași situație cu magistrații-asistenți se află și foștii magistrați care și-au încetat activitatea din motive neimputabile și care, pentru a fi re-admiși în rândul magistraților, trebuie să susțină un examen în condițiile art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

4.3.3. Este adevărat că magistrații-asistenți sunt supuși prin lege unor interdicții și incompatibilități similare cu cele ale judecătorilor și procurorilor, dar asemenea restrângeri ale unor drepturi le sunt impuse și altor categorii profesionale, cum sunt grefierii, militarii sau unii funcționari publici; interdicțiile și incompatibilitățile le sunt justificate, de altfel, prin specificul muncii prestate și reflectate într-o remunerație care le compensează, cel puțin în parte.

4.3.4. Dintr-o altă perspectivă, prevederile legale actuale s-ar putea interpreta și în sensul că acestea restrâng în mod nejustificat drepturile magistraților-asistenți, prin impunerea condiției de a promova examenul de admitere în magistratură de către cei care fac parte dintr-o categorie profesională inclusă anterior în cea a magistraților. Din acest punct de vedere, prevederile art. 66 alin. 4 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare îi asimilează în totalitate pe magistrații-asistenți cu judecătorii și procurorii; „ Dispozițiile prezentei legi privind incompatibilitățile și interdicțiile, formarea profesională continuă și evaluarea periodică, drepturile și îndatoririle, precum și răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor se aplică în mod corespunzător și magistraților-asistenți. ”

4.3.5. Cu toate acestea, însă, dintr-o altă perspectivă, denumirea de magistrat-asistent dată acestei categorii profesionale poate fi interpretată și în sensul că aceștia asistă magistrații în activitatea lor, dar și în sensul că erau magistrați, cu drepturile și obligațiile ce decurg din acest statut, desigur anterior modificării legii amintite. Continuând, însă, linia de gândire exprimată de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii în hotărârile nr. 16 și 18 din 17 ianuarie 2008, în sensul că „magistrații-asistenți sunt o categorie distinctă, cu un statut diferit de al judecătorilor și procurorilor, pentru care este imposibilă participarea la concursurile de promovare,” punctul de vedere al Consiliului Superior al Magistraturii în ceea privește statutul magistraților-asistenți este și în prezent cel expus anterior.

4.3.6. Față de considerentele expuse anterior, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a opinat în sensul că nu există o discriminare între magistrații-asistenți și judecători și procurori în sensul art. 2 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau în sensul reținut de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în materia discriminării.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul Director reține că pctenta face referire la excluderea categoriei magistraților asistenți din corpul magistraților care pot fi admiși în magistratură fără concurs, prin modificările aduse Legii nr. 303/2004 privind Statutul magistraților prin O.U.G. nr. 100/2007.

5.2.1. În drept, conform art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare "orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență

la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoaşterii, folosinţei sau exercitării, în condiţii de egalitate, a drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social şi cultural sau în orice alte domenii ale vieţii publice”.

5.2.2. Examinând conţinutul petiţiei şi legislaţia în vigoare şi dezbătând excepţia de necompetenţă materială a CNCD, Colegiul Director reţine că petenta face referire la excluderea categoriei magistraţilor asistenţi din corpul magistraţilor care pot fi admişi în magistratură fără concurs, prin modificările aduse Legii nr. 303/2004 privind Statutul magistraţilor prin O.U.G. nr. 100/2007. Astfel, Colegiul Director este chemat să se pronunţe cu privire la o circumstanţă ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentei, în contradicţie cu principiul nediscriminării.

5.2.3. Curtea Constituţională, prin Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008, a admis excepţia de neconstituţionalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicţional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existenţa unor situaţii discriminatorii ce îşi au izvorul direct în conţinutul unui text de lege, s-ar pune în discuţie legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecinţele faptelor discriminatorii, prin hotărâti, ce pot duce în ultimă instanţă, la încetarea aplicabilităţii unor dispoziţii de lege, şi chiar aplicarea prin analogie a unor texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separaţiei puterilor în stat, prin interferarea în atribuţiile legislativului dar şi ale Curţii Constituţionale, care îndeplineşte rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanţe şi dispoziţiile constituţionale, inclusiv cele ale Art.16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetăţenilor.

5.2.4. Având în vedere Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curţii Constituţionale, Colegiul Director apreciază că, C.N.C.D. nu are competenţa materială de a se pronunţa prin hotărâre asupra actelor normative, fiind depăşite atribuţiile stabilite prin O.G. 137/2000 privind prevenirea şi sancţionarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările şi completările ulterioare şi admite excepţia de necompetenţă materială invocată din oficiu.

Faţă de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea şi sancţionarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenţi la şedinţă,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂŞTE:

1. Admiterea excepţiei de necompetenţă materială a CNCD
2. Clasarea dosarului
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

Vi. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință /

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

GERGELY DEZIDERIU - Membru

HALLER ISTVAN - Membru

POP IOANA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

VLAȘ CLAUDIA SORINA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

